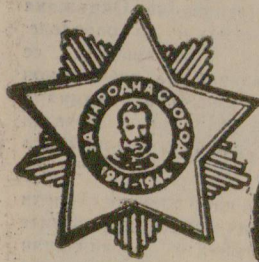

ДА ЖИВЕЕ ДВАДЕСЕТ И ПЕТАТА ГОДИШНИНА НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ!

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Борба

ВЕЛИКО ТЪРНОВО ПОНЕДЕЛНИК, 8 СЕПТЕМВРИ, 1969 ГОД.
БРОЙ 109 (2621), ГОД. XXVI. ЦЕНА 2 СТ.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ

Делегации от братските социалистически страни

По покана на Окръжния комитет на Партията за тържествено честване на 25-годишния юбилей на свободата в събота в окръга пристигна делегация от Полтавска област на Украинската ССР. Съветските гости — Максим Данилович Овипко, секретар на Областния комитет на УКП и ръководител на делегацията, Александър Алексеевич Хорошун, член на бюро на Областния комитет, Иван Архипович Якименко, първи секретар на Оржицкия районен комитет и Лидия Гавриловна Беззапочная, директор на трикотажна фабрика в Полтава, бяха посрещнати на гара Русе от секретаря на Окръжния комитет на Партията Панчо Иванов и члена на бюро на ОК на БКП и началник на Окръжно управление на МВР Ра

дул Минчев.

На границата на окръга — в гр. Полски Тръмбеш, на скъпите гости по стар народен обичай им бяха поднесени хляб и сол, цветя и подаръци. Първият секретар на Градския комитет на Партията в Полски Тръмбеш Григор Евтимов приветства членовете на делегацията с искрено българско „Добре дошли“. Ръководителят на делегацията Максим Данилович Овипко благодари за поканата да присъствуват чужбинните тържества и изрази радостта, че имат възможност да бъдат в България именно в тези празнични дни.

Вчера делегацията, придружавана от кандидат-члена на ЦК на БКП и секретар на Окръжния комитет на Партията Димитър Стоянов, посети и се запоз

на с производството на ДДЗ „Димитър Благоев“ и ДИП „Победа“. В сърдечните срещи, които имаха с ръководствата и работниците, гостите добиха представа за развитието на двете предприятия в годините на народната власт и особено през последното десетилетие.

Топлият прием, непринудената обич, с която бяха посрещнати, потвърди още веднъж дружбата между двата народа. А размените подаръци бяха символ на братските дружески чувства.

От неделя във Велико Търново гостува по покана на Окръжния комитет на Отечествения фронт шестчленна делегация от Германската демократична република. Тя се ръководи от секретаря по селско стопанство и хра

нително-вкусова промишленост на Околийския комитет на ГЕСП в гр. Кьотен — окръг Хале Валтер Хенце.

Вчера делегацията имаше сърдечна среща с членовете на бюро на Окръжния комитет на Отечествения фронт и се запозна с някои забележителности на старата столица.

Скъпите германски приятели ще вземат участие в деветосептемврийските тържества в редица селища на окръга.

Гости на окръга в тези празнични дни са и членовете на делегации от Румънската социалистическа република и Унгарската народна република, които вчера бяха сърдечно посрещнати.

Да пребъде във вековете великото дело на Девети септември!

Тържествен пленум-сесия, посветен на славния четвъртвековен юбилей

Има много празници Родната, но един от тях е най-голям, най-светъл — Девети септември. То е ден е рождена дата на Свободата ни, граница на две епохи в родната история. От него води началото си победният марш на революцията ни към социализма, към истинското щастие на народа ни.

Двадесет и пет години изтекоха от първия ден на Победата, от първите песни, залели площади и улици, стоплили сърца, родили надежди, оствествили мечти. Обнови се Родната, преоридиха се градове, села. Връстниците на Свободата са съзидатели на новия живот. Четвърт век е това!

Да сравняваме ли с началото? Паметта на времето ще ни покаже цифри и факти, които будят възторг и очертават възходящата диаграма на успехите ни във всички клонове на живота. И всичко това само за две и половина десетилетия! Под мъдрото ръководство на славната Българска комунистическа партия, в тясна дружба с великия братски Съветски съюз и народите от социалистическата общност, нашата страна излезе из спасителния бряг, поведе светли бълнини, към велико преобразование.

Сбъднаха се думите на вождя и учителя на нашия народ Георги Димитров — за 15—20 години да достигнем и надминем създаденото от други народи за столетие. В нашия победен ход повярваха и невярващите. От изостанала страна Народна република България се превърна в напреднала социалистическа държава. Пет пъти се увеличи националният доход в сравнение с 1939 година, продукцията на промишлеността се увеличи 31 пъти, а на селското стопанство над 2 пъти. По потребление на електроенергия ние изпреварихме средното световно равнище. Развихме своя металургия и машиностроене, станаме износители на машиностроителна продукция и развиваме приборостроене и електроника.

Преломът е епохален. В 13-вековната си светлост родната история няма равен на периода на социалистическата ни революция — по устрем, по динамика, по широта на преобразованието, по величина на постиженията. Наистина Родната живее своя светъл век.

Забележително е монолитното единство на народа ни, поел по светлия път на съзиданието. За това говори кипящото съревнование за най-достойно посрещане на големия празник. На нему са посветени най-хубавите дела, най-сърчовените мисли и чувства.

Утре е Празникът — най-светлият, най-големият. Още в ранната му утрин ще палине възторгът, ще екне просторът от песните и от възхитата ни, от вярата в още по-прекрасните ни бълни дни. Този празник ще бъде един величествен парад на постиженията ни, на вдъхновението ни, на преклонението ни към хлябите знания и незнания борни, паднали в епичните битки за тържеството на социализма, тези, които всяка година споделят Свободата на една и съща възраст.

Снощи празнично украсеният салон на новия театър във Велико Търново прие първи гости на първи празник. Тук се състоя тържественият пленум на Окръжния и Градския комитет на БКП, Окръжното ръководство на БЗНС, Окръжния и Градския комитет на Отечествения фронт и Димитровския Комсомол. Пленумът се проведе съвместно и с юбилейната сесия на Окръжния и Градския народен съвет, по случай 25-годишния юбилей на социалистическата революция у нас.

В деловия президиум заемат места: членът на Централния комитет на БКП и първи секретар,

на Окръжния комитет на Партията Йордан Костов, председател на изпълкома на Окръжния народен съвет Димитър Тужаров, председател на Окръжното ръководство на БЗНС Петко Кожухаров, секретари на Окръжния и градски партийни комитети, майката-героиня баба Съба Еневска от село Коевци, Петър Панайотов — член на Централната контролно-ревизионна комисия на БКП, бивш секретар на нелегалния Окръжен комитет на Партията, активни борци против фашизма и капитализма, първенци в производството.

В деловия президиум бяха и членовете на делегациите от братските социалистически страни, поканени за деветосептемврийските тържества в окръга — от Полтавска област на УССР, с ръководител Максим Данилович Овипко, секретар на Областния комитет на УКП, от град Телеорман на социалистическа република Румъния, с ръководител Тудор Жан, кандидат-член на ЦК на Румънската комунистическа партия и секретар на Окръжния комитет, Валтер Хенце — секретар на Околийския комитет на ГЕСП в гр. Кьотен, окръг Хале, Георг Ворпош от град Кечкемет, секретар на Градския комитет на Унгарската работническа партия, почетените граждани на Велико Търново Алексей Лукянов и Василий Гавура.

В салона тържествено прозвучаха химните на Народна република България и на Съветския съюз, изслушани със ставане на крак от присъстващите.

Съвместният пленум-сесия бе открит от другаря Димитър Тужаров, който произнесе кратко слово, обяви съставите на делегациите от братските социалистически страни и ги приветствува то топло с българското „добре дошли“. Той даде думата на първия секретар на Окръжния комитет на БКП Йордан Костов за прочитане на доклад — „Двадесет и пет години Велико-търновски окръг по пътя на социализма“.

В дните, когато чествуваме 25-годишния юбилей на социалистическата революция у нас, когато мислено оглеждаме изминатия път, каза другарят Костов, ние отново си даваме сметка за истинската стойност на работната ръка, на нейните нео-

номически, социални и морални завоевания.

Колкото повече се отдалечаваме от Девети септември 1944 година — първият ден на нашата победа, толкова по-ярко той сияе на историческите ни небосклон, толкова по-силно се откроява неговото величие.

Всестранният възход на нашата страна през годините на народната власт — продължи първият секретар на Окръжния комитет на Партията, напълно измени обидка и на Велико-търновски окръг. До преди Девети септември той бе изостанал в своето икономическо развитие — със сто милиона в сравнение с 1944 година. Окаваната промишлена продукция за тази година ще достигне 500 милиона лева.

Съгласно разработената прогноза за комплексното развитие на Велико-търновски окръг до 1975 година, промишлеността ще продължава да се развива с високи темпове. Двойно ще увеличи капацитетите си ДМЗ „Червена звезда“, ДМЗ „Първи май“ — Полски Тръмбеш, ЕТЗ „Янтра“ — Горна Оряховица, Машиностроителният завод в Павликени, ЗГП „Металургия“ и много други.

В строеж са новият завод за радиоприемници и телевизоры във Велико Търново, модерен керамичен завод в Овча могила. Налязат в решителна фаза на изграждане един от най-големите химически заводи в страната — Заводът за производство на синтетичен влакна край Свищов.

Другарят Костов подчерта, че само за осемте месеца на тази година произведена надпланова промишлена продукция за 12 700 000 лева. Успех не се изпълнява планът и по други показатели.

Особено място в доклада си той отдели на постиженията в селското стопанство. През победните 25 години селскостопанските труженници достигнаха удивителни успехи. За то ва време те увеличиха обема на общата селскостопанска продукция 2.3 пъти в сравнение с довоенното равнище. Сега по плодотата на окръга работат 4065 трактора, над 600 комбайна и много друга селскостопанска техника. Напълно са механизирани отглеждането на пшеницата, ечемика, царевичата, слънчогледа, част от за харното ислело и люцерната, които представляват над 50 на сто от обработваемата земя на окръга. Развива се комплексната механизация.

В условията на народната власт окръгът постигна значителни успехи в развитието на транспорта. Построена бе жп линия Лясковец-Златица, която сега продължава да се изгражда до град Елена. Извършено бе и електрифицирането на железопътния транспорт в окръга. Огромен ръст бележи и автотранспортът.

С най-високо признание в дните на юбилейния празник ние споменаваме полвията и имената на хилядите строители, монтажници, техници, инженери и архитекти от окръга, които неотклонно вървяха в строителния поход на Родната ни. Те въ всяко кълче на окръга оставиха светлите следи на градежа, на сръчността и епокежа на видят родния край кра-сива и тържовна.

Деловият президиум на тържествения пленум-сесия

Навсякъде работят непрекъснато с възпраща. Това са детските дворове, както с право могат да се наричат детските домове в Полски Селевец, Камен, Поликраище, всички над 30 новопостроени детски градини, просторните 117 нови читалищни сгради и още много други.

Нов израз на постоянните грижи на Партията и правителството за по-нататъшно повишаване жизненото равнище на народа бе присето преди няколко дни постановление на ЦК на БКП и Министерския съвет за повишаване на заплатите и намаляване цените на някои стоки.

В резултат на проваждането на предвидените в постановлението меры приятия ще бъдат завишени 2400 ниски месия в окръга. За тази цел всяка година допълнително ще се изплащат 86 200 лева. От намаляване цените на някои стоки тружените се ще увеличат реалните си доходи, от 1970 година с около 1 500 000 лева. За повишаване заплатите на работниците, специалистите и служителите от окръга до края на 1970 година ще бъдат изплатени около 3 500 000 лева, а от 1971 година — 5 738 000 лева.

В целия комплекс от фактори, под черта докладчикът, които определят жизненото равнище на народа, важ но място заемат образованието и културата. Сега над 80 на сто от децата в окръга са обхванати в детски те градини. Учебно-възпитателните заведения достигнаха 235, в които се учат 51 700 ученици. Освен съществуващите Виши финансово-стопански институт в Свищов, във Велико Търново бе открит Виши педагогически институт. В тези две висши учебни заведения се учат близо 3000 редовни и 2500 заочни студенти.

За да може нашето народно образование да отговори на новите изисквания, които животът поставя

(Следва на 4 стр.)

С премяна, достойна за светлия ден

В Горна Оряховица бяха открити четири нови сгради в центъра на града: хотел-ресторант, пощенска сграда, универсален магазин и широкоформатно кино

Денят 6 септември 1969 година ще остане паметен в най-новата история на Горна Оряховица. В този ден по тържествен начин бе открит първият етап от изграждането на новия център на града.

За празненството бяха дошли много гости, между които и членът на Централния комитет на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията Йордан Костов, кандидат-членът на Централния комитет на БКП и секретар на Окръжния комитет на Партията Димитър Стоянов, председател на изпълкома на Окръжния народен съвет Димитър Тужаров, членът на контролно-ревизионната комисия на БКП, народният представи тел Петър Панайотов, секре

тарят на Окръжния комитет на Партията Никола Кушев, членове на бюро на Окръжния партийен комитет, секретари на градските комитети на Партията във Велико Търново и Лясковец — Николай Цонев и Стамо Павлов и други ръководители на окръга.

Тържественият митинг, който се състоя на централния площад, откри Георги Попов, първи секретар на Градския комитет на Партията, който даде думата на председателя на градския народен съвет Цанко Ненов.

В своя доклад той посочи, че в навечерието на светлия юбилей централният площад на града основно се е променил, за което голям дял има Строителният район в Горна

Оряховица, чиито бригади работиха с чувство на отговорност и голяма дисциплина.

Строителството на четирите сгради на центъра, заедно с извършено благоустройство, възлиза на около 2 милиона и 800 хиляди лева, голямата част от което е изгълнено през юбилейната година. Или сградата на пощата се завърши за 20 дни предсрочно, а строителството на останалите три сгради се завърши със 120 дни предсрочно.

Централно място от новите сгради заема хотел-ресторантът, чиито стойност е и най-висока. Хотел-ресторантът разполага с 200 легла, които са подредени в кокетни стаи, като на всеки етаж има по един апартамент за семейни. Във всички стаи има бани, тоалетни, мивки, гардероби и редица други удобства.

(Следва на 4 стр.)

Юбилейна сесия в Свищов

В събота в Свищов се състоя тържествена юбилейна сесия. Гости на това тържество бяха др. Димитър Петров, секретар на Окръжния комитет на БКП, Димитрий Димитриевич, заместник-председателя на Градския народен съвет на депутатите на тружените се в Кременчуг и Олга Ники гина Иваненко, бригадир в строителния тръст „Кремпрожмашстрой“, проф. Шербоков, ректор на Московския финансов институт, групата на съветските специалисти на строителство на Химкомбината, с ръководител инж. Виктор Левячев, депутат на Върховния съвет на СССР, инж. Зденек Блатны от Чехословакия, проф. Казимир Млевски от Полша и други. За успехите на гр. Свищов през годините на народната власт говори председателят на Градския народен съвет Петър Йорданов. Участниците в сесията бяха приветствувани от др. Димитър Петров и Димитрий Димитриевич, който връчи подарък в свищовски труженници се приветствуват адрес в бист на Левин.

Ив. КУЛИНСКИ

В ОНЕЗИ ПАМЕТНИ ДНИ

Снимките вече са избледнели, ала сме щастливи, защото ги имаме. Те ни връщат към онези дни, които наричаме незабравими, паметни, към дни, когато се ковеше народната победа.

Те допълват картината на онези славни мигове, които ни нарат да потърпим от спомена за невъзвратимото. Те ни разказват за един ентусиазъм, който няма равен на себе си. За един импровизиран митинг, запомнил възторга на хора, опиянени от първата ласка на свободата. Всички са вече с 25 години по-възрастни, а някои от тях не са живи. Първи падна кинооператорът ниж. Семион Стояновски. В последните дни на войната през 1945 година загина доблестният си на Киев с фронтовата кинокамера в ръка. Сега на неговия гроб във Виена лежат червени карамфили, положени от децата на виенските работници. Нама го и семейни партизански командири Тотю Саралиев...

Велико Търново... Септември 1944 година. Площад „Велкова завета“. Първите светски офицери — гвардейски майор Алексей Луканов, капитан Василий Гавура и капитан Симеон Стояновски, са в прегръдките на ликуващия народ. Тотю Саралиев, командирът на Търновската партизанска чета, поздравява съветските войни. Капитан Семён Стояновски, този неуморим творец, запечатва светли мигове на киолентата, за да влязат по-сетне в документалния филм „Съветската армия на Балканите“. Ръцете се вдигат високо, поздрав, готови за битка с фашизма, който още не е убит.

Вълнуващ митинг. Алексей Луканов приветства славните български партизани, българския народ, който води героична борба срещу ненавистния враг, чиито дни са преброени.

„Братушките са тук!“ „Ура!“ Старата столица ликува! Свободата дойде... Трима светски офицери завинаги свързват имената си с историята на древния град, с историята на антифашистката борба на нашия народ.

Оттук към Дома на народната армия, срещи с Окръжния комитет на Отечествения фронт... с представители на Комунистическата партия.

След 25 години ленинградчанинът Алексей Луканов и киевчанинът Василий Гавура отново са във Велико Търново.

во. Те са почетни граждани на града, който ги посрещна в онези славни дни като първи пратеници на великата братска страна. Затова и сега срещите с трудовите хора в града са тъй мили, тъй възну

ПОРТРЕТИ — ЧАСОВНИЦИ

Историята бие с портрети-часовници, окачени по нашите стени:
— Вдигнете главите си, плахи чиновници, векът се пред тях поклати!

Свершайте своите мисли с делата им, от техния поглед загребвайте жар, недейте измерва човека с заплатата, пазете от прах и лекага големата дума другар!

Не поглед — два възглед греят под веждите майки да бъдат по нашия път под техния пламък изгарящ да свеждаме усмивки доволни като виновник пред съд.

Но ние понякога с портретите свикваме както във гостната с хубав диван, а от стени безсмъртните викат ни, бият часовници верни: дин—дин!...

Бият по нашата памет задрямала, над дните ни с клещи приковани. На тия часовници трябва да върваме, на тия часовници стени!

Христо МЕДИКАРОВ

РЪКОВОДИТЕЛ И ОРГАНИЗАТОР НА ВЪОРЪЖЕНАТА БОРБА

На 22 юни 1941 г. светът осъмна с кошмарната вест за нахлуването на хитлеристките пълчища в Съветския съюз. Започна завоевателна война срещу свещената родина на Ленин, срещу страната на Великата октомврийска революция.

На 24 юни 1941 г. ЦК на БРП взе курс за подготовка на въоръжена борба срещу немските окупатори и прогерманското правителство на Богдан Филов. Окръжният комитет на Партията веднага предаде директивата на окръжната партийна организация.

Положението беше изключително напрегнато. Гръбнаше членовете на бюрото на Окръжния комитет да се укрият. Аз като секретар на комитета веднага минах в нелегалност. През август минах в нелегалност и членовете на комитета Димитър Стойков (Тодор), Христо Козлев (Панчо) и Димитър Дюлгеров — Киския (Цвятко). Легално останаха да работят Георги Михов, Начо Филев и Петко Стоянов.

Още през юли Окръжният комитет на Партията се събра, за да обсъди мерки по провеждане на директивата за подготовка на въоръжената борба и за разясняване на курса на Партията сред цялата окръжна партийна организация и населението. Той попълни и укрепи районните партийни комитети в гара Горна Оряховица, град Горна Оряховица, Търново, Елена, Горски Сеновец, Полски Тръмбеш, Павликени, Свищов и Дряново. В целия окръг се поде широка разяснителна работа сред партийните и ремсовите организации и сред населението за саботиране на наредбите, за въоръжаване на партийните и младежките кадри, за опазване на застрашените от арестуване. Окръжната партийна организация с морално удовлетворение прие курса на въоръжената борба и пристъпи към неговото осъществяване.

С подобряването на организационното състояние на районните комитети и партийните организации, със засилването на политическата работа сред населението се създадоха предпоставки за организиране на въоръжената борба в окръга. На секретаря на РМС Петко Стоянов беше възложено ръководството на военната и саботажната дейност. Малко по-късно, през февруари 1942 г., се наложи на чело на военната комисия да застане членът на Окръжния партийен комитет Начо Филев. По решение на Окръжния комитет в окръга се създадоха партизански единици. За тяхното укрепване и правилно ръководство на дейността им Окръжният комитет изпращаше свои членове. Димитър Дюлгеров Киския (Цвятко) беше издигнат за командир на Търновската чета, а Димитър Стойков (Тодор) — за политкомисар, Васил Петков за политкомисар на Горнооряховската партизанска чета, Сава Дълбоков — политкомисар на Свищовската чета, Христо Козлев — политкомисар на Павликенската чета, Никола Български — политкомисар на Дряновската чета, Кирил Косев — за командир на отряда, а д-р Върбан Генчев — за политкомисар.

Окръжният комитет засилваше колективността в своята работа. Привлечени бяха до нас нови членове — Николай Ирибаджков (Спас), секретар на Окръжния комитет на РМС, Генчо Жулев, секретар на Окръжния комитет на Отечествения фронт, след гибелта на д-р Върбан Генчев, Михаил Цонев за политкомисар на отряда, а Ефтим Цвятков — за секретар на Тръмбешкия районен комитет.

Работата на окръжната партийна организация даваше резултати. Трудещите се чувствуваша връзка на Партията, все повече и повече приемаха Програмата на Отечествения фронт, засилваха своята съпротива срещу грабителята и прелателската политика.

Борбата на трудещите се израснаше успоредно с успехите на Съветската армия.

В окръга се разрасна широко партизанско движение. Първата грижа на комитета беше да укрепи партизанските единици, да ги подготви за суровите изпитания. Изключителна бе грижата на членовете на Окръжния комитет за създаване на здравя връзка на партизанските подразделения с партийните и ремсовите организации, с ятациите и помагачите. През лятото на 1943 година партизаните извършиха редица политически акции, които укрепиха вярата на трудещите се в опазвателната народна борба.

Идваше зимата на 1943/44 година. Окръжният комитет си даваше сметка, че партизанските единици в различните краища на окръга трудно биха преживели поотделно. Допълнителните трудности, които създаваше зима

мата, улесняваха врага.

Затова през декември 1943 година на свое заседание Окръжният комитет в присъствието на пълномощника на Централния комитет Борис Копчев реши отрядът да презимува заедно. Всички партизански подразделения се бяха събрали в района на Хотинските гори, откъдето се отправиха към района на Теодосиево (Камен), Габровски извор (Чапалево), Стражица, Бреговица.

Животът напълно потвърди жизнестойността на това решение. Отрядът презимува, като запази силите си за предстоящите решителни схватки през пролетта и лятото на 1944 година. Въпреки тежките условия на зимуване то, отрядът укрепна като мощна политическа и бойна единица. Това той най-ярко разкри в големата битка на Тасладжа и последвалите я битки в различните райони на окръга от 29 май до 10 юни 1944 година.

През юни 1944 г. Окръжният комитет на Партията на свое заседание обсъди въпроса за реорганизирне на някои от партизанските чети в дружини. Създадох се Горнооряховската, Търновската, Дряновската и Еленската дружини.

През юли, август и септември дружините и четите засилиха своите действия, извършиха редица бойни и политически ак

ции. Числеността на партизанските единици нарасна и по същество Горнооряховският отряд се превърна в партизанска бригада.

Победоносната Съветска армия наближаваше границите на България. Настъпваха славните септемврийски дни на 1944 година. В тези дни в Горнооряховски партиен окръг дойдох пълномощниците на Централния комитет на БКП Методи Христов и Иван Ненов. На 6 септември в Поликраище се събрахме членовете от щаба на Осма въстаническа зона. Присъстваха: Борис Копчев — командир на зоната, Кирил Косев — зам.-командир, Петър Панайотов — зам.-политкомисар, и членовете на Окръжния комитет на БРП Димитър Стойков, Николай Ирибаджков, Михаил Цонев, Генчо Жулев, Мазко Марков — секретар на Районния комитет на Партията в Елена, Димитър Влахов и други.

Другарите Методи Христов и Иван Ненов предадоха директивата на Централния комитет на Партията за незабавно въоръжение на въстание и заемане на власт.

Решихме да се опрем на дружините и четите на отряда и чрез тях и отечественофронтовските сили да овладеем властта в селата и да съсредоточим силите си за штурмуване на градо

вете на окръга.

Всички членове на Окръжния комитет търгнахме за определени райони. Гръбнаше да се бърза — назряваше революционната криза. Съветската армия е на Дунава. Народът е спечелен в борбата срещу фашистката диктатура.

Един от най-големите успехи на Окръжния районните комитети и партийните организации през годините на въоръжената съпротива срещу фашизма беше създаването и ръководството на Горнооряховския партизански отряд. Пред Окръжния комитет на Партията на преден план стоеше отрядът, неговата съдба, бойната му дейност. Окръжният комитет съвместно с щаба на отряда решаваха въпросите за сформирване на четите, тяхното военно и политическо командване, обединяването и прегрупирането им, определяше главните насоки на дейността им, райони те им на действие.

Окръжният и районните комитети на БКП и РМС, цялата окръжна партийна и ремсова организация се оказаха достойни за провеждане на курса за въоръжената борба, определен от Централния комитет на герончат България работническа партия.

Петър ПАНАЙОТОВ

бивш секретар на нелегалния Окръжен комитет на Партията

В НАВЕЧЕРИЕТО

Отечественият фронт в борба за народна власт

Оповестената от Георги Димитров на 17. VII. 1942 година по радиостанция „Христо Ботев“ програма на Отечествения фронт стана мощно оръжие и в работата на Горнооряховския окръжен партийен комитет. Той започна усилено пропагандиране на Програмата на Отечествения фронт и създаването на комитети като основна организационна форма за сплотяването на всички антифашистски сили, за събирането на фашисткото правителство, за създаване на народно-демократично правителство на Отечествения фронт. За разясняване на програмата на Отечествения фронт негледателни вестници „Масовик“, „Младежка борба“ и „Народен партизанин“ по местни редица статии. Използувахме и отпечатаните материали във вестник „Работническо дело“ и оповестените от радиостанция „Христо Ботев“.

В резултат на проведената широка разяснителна работа от страна на окръжната партийна организация Програмата на Отечествения фронт доби голяма популярност сред населението в окръга. Но поради недостатъци в практическите мерки към края на 1943 година в окръга имаше изградени отечественофронтовски комитети само в отделни селата, като Долна Оряховица, Теодосиево, Лозен, Павликени, Дъско и други.

Изграждането на отечественофронтовските комитети получи по-голям размах в окръга едва през 1944 година. В началото на 1944 година бях привлечени в състава на Окръжния комитет на Партията и ми беше възложено да отговарям специално за работата по изграждането и укрепването на отечественофронтовските комитети в окръга. Аз бях единственият легален член на ОК на Партията. Служебната ми работа като районен инженер по водите във Велико Търново ми позволяваше да обикалям целия окръг, да извършвам чителна-степен за бързото увеличаване броя на комитетите в селата и тяхното масовизиране, особено през месеците юли и август.

На състоялото се на 6. IX. 1944 година заседание на щаба на Осма въстаническа зона, съвместно с членовете на Окръжния комитет на Партията и представители на ЦК на БКП другарите Методи Христов и Иван Ненов възвръща с директивата на ЦК на БКП да се пристъпи незабавно и повсеместно към заемане на властта, се разработи подробен оперативен план.

За заемането на властта Щабът на зоната и Окръжният комитет на Партията възложиха важна задача и на комитетите на ОФ, които тогава бяха мобилизирани антифашистките и патриотични сили вътре в градовете и селата и да помагат на партизаните при заемането им.

В изпълнение на тази задача получих поръчение да обходя околните комитети в окръга и да им предам директивата за незабавно и повсеместно пристъпване към заемане на властта.

На 7 и 8. IX. 1944 год. проведох заседания на околните комитети в Свищов и Павликени, на които им разясних настъпката революционна ситуация,

то се разобличаваха зверските убийства на антифашистите и патриотите от фашистките палачи и се призоваваше народът към събиране на монархо-фашистко то управление и създаване правителството на Отечествения фронт.

Дейността на Окръжния комитет на Отечествения фронт във Велико Търново създаде благоприятни условия за укрепване и активизиране на съществуващите комитети в окръга и изграждане на нови такива, особено в околните центрове. На пример, Павликенският комитет на Отечествения фронт с председател Иван Ботев, който бе изграден още през 1943 година и играеше роля на РК на Отечествения фронт, след състоялото се през пролетта на 1944 година, на която присъствувах аз в качеството си на член на Окръжния комитет на Отечествения фронт, бързо острани допусканията до голяма слабост на зрявост и засили подготовката на въоръжената борба. Разделиха се селата в района между членовете на комитета, които осъществяваха редовна връзка със създадените комитети и бяха изградени нови такива в останалите села. Свищовският околски комитет на Отечествения фронт с председател Славчо Славчев също активизира своята дейност. Той помогна за изграждането отечественофронтовски комитети в Алеково, Козлово, Стижеро и други, а в останалите села членовете на комитетите създадоха връзки с отделни комунисти и земеделци. В останалите градове на партийния окръг също се изградиха околски комитети на Отечествения фронт в Горна Оряховица с председател Сава Попарапов, в гр. Елена с председател д-р Петков — Майтански и други.

Изграждането на Окръжния и околните комитети на Отечествения фронт спомогна в значителна-степен за бързото увеличаване броя на комитетите в селата и тяхното масовизиране, особено през месеците юли и август.

На състоялото се на 6. IX. 1944 година заседание на щаба на Осма въстаническа зона, съвместно с членовете на Окръжния комитет на Партията и представители на ЦК на БКП другарите Методи Христов и Иван Ненов възвръща с директивата на ЦК на БКП да се пристъпи незабавно и повсеместно към заемане на властта, се разработи подробен оперативен план.

За заемането на властта Щабът на зоната и Окръжният комитет на Партията възложиха важна задача и на комитетите на ОФ, които тогава бяха мобилизирани антифашистките и патриотични сили вътре в градовете и селата и да помагат на партизаните при заемането им.

В изпълнение на тази задача получих поръчение да обходя околните комитети в окръга и да им предам директивата за незабавно и повсеместно пристъпване към заемане на властта.

На 7 и 8. IX. 1944 год. проведох заседания на околните комитети в Свищов и Павликени, на които им разясних настъпката революционна ситуация,

В тези дни в редица села в Свищовска околия, като Алеково, Козлово и други, властта бе вече в ръцете на комитетите на Отечествения фронт. Вечерта на 8. IX. 1944 г. след завършване то на заседанието на Околския комитет на Отечествения фронт в Павликени, на което присъствуваша и представители на редица селски комитети, другарите от Дъско и Димча заемат властта в своите села.

Късно вечерта заварих в моята квартира във Велико Търново д-р Минчо Нейчев, който бе пристигнал в града на 7. IX, и бе участвал на последното заседание на Окръжния комитет на Отечествения фронт. На него е бил обсъден и понет познания към комитетите на Отечествения фронт в окръга и честните патриотични български граждани.

Сутринта на 9. IX. към 7 часа изпратих до Нейчев, който трябваше да замине за Габрово, на гарата и се отправих към теля на града с цел да предам поръчението на Щаба на зоната на членовете на Окръжния комитет на Отечествения фронт за организиране на отечественофронтовски сили в града, за координирано действие с партизаните за заемане на властта и след това в изпълнение на поръчението да зачина за Горна Оряховица, Дряново и Елена. По пътя чух по радиото прокламацията на привателството на Отечествения фронт към българския народ и нарежданятия му да комитетите на Отечествения фронт за установяване властта на Отечествения фронт в цялата страна.

Моето отиване до Горна Оряховица, Дряново и Елена остава безплодно.

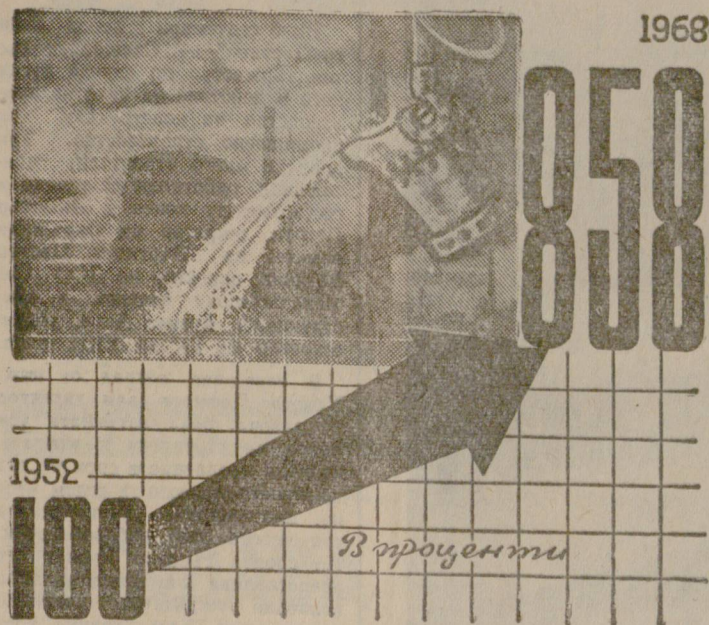
В алкозката кантора на Григор Кънев, където сме провеждали редица заседания, чл Окръжния комитет на Отечествения фронт, зивах по-голямата част от членовете на комитетите и други комисии и младежи, които оживено коментираха на съблюдава революционна събитие, с което се слагаше край на омразното фашистко робство и се откриваше светла страна в живота на нашия народ за сво ботел и щастлив живот.

Веднага разработихме план за заемане на властта в града. С цялата група, която в момента (към 8 часа сутринта) се намираше там, взехме обикновено управление и там установихме нашия щаб. За кмет на общината по решение на комитета бях назначен Никола Радев. Веднага уведомихме д-р Минчо Нейчев, че е министър в първото отечественофронтовско правителство. И той остана във Велико Търново, откъдето се отправя за София. Настъпиха решителните дни за създаване на фашистката диктатура и укрепване новата народна власт. В това дело отечественофронтовците поех достойно своя дял.

Чествувайки славната 25-годишнина на Деветосептемврийското въоръжено въстание, ние с чест и гордост си спомняме онези паметни деветосептемврийски дни, които станаха изходно начало на всички наши достижения в строителството на социализма.

Ниж. Генчо ЖУЛЕВ

УБЕДИТЕЛНА ПОБЕДА

ОСНОВНИ ФОНДОВЕ В МАШИНОСТРОЕНЕТО НА ОКРЪГА

Срещи с ветераните

— Тук бе голямата поляна...
Фраза не е един и не два пъти употребявана, шаблонизирана, но ярна и силна.

На голата поляна край гара Дебелец през 1950 година пристигат първите строители и за една година е издигната първата производствена сграда. Около двеста работници поставят началото при доста тежки условия — тясно е, а през зимата — студено. Наред с това липсва и електроенергия, а принудителният престой в ледените пещери и краката. Макар че оттогава изникнаха много корупции, пътят ми ме отвежда в то ва първо хале — на среща с някои ветерани. Тук в цех „Багери“ на много места дървените павета на пода са наизвадени, павят се нови фундаменти за реконструкцията. Защото поредното разширение е в процес на завършване и там на един край стои задължаващия надпис „Ще завършим пеща за металоконструкции на 30 септември 1969 година!“.

Първата ми среща бе със Стефан Стойчев, фрезист седмизред в цех „Багери“. Постъпил през 1940 година в бившето предприятие „Стабилност“, една от трите „фабрики“, както им казват, поставили след национализацията през 1947 година началото на машиностроителния завод.

— Тогава бяхме всички около двеста души — спомня си той, — а комунистите — около тридесет. Сега в завода има към 1300 работници.

По лицето му пробгва тъж на усмивка, когато си припомни първите години на големите трудности. Но това е минало вече. Сега е удоволствие да се работи в този завод-красавец. Този завод, с чиято помощ (а също и с помощта на колежите си) той си построи къща в с. Дебелец.

Шосемашинистът Нечо Нечев е стар познатик, за него и друг път сме писали във вестника. И сега, той, петдесет и седем годишен машиностроител, ветеранът, с готовност се отзовава. Да си припомним нещо за началото ли? Но, разбира се, защо не! То, на чалото на неговата трудово летопис, се губи някъде в 1930 година, когато започва чиракуването във фабриката на братя Хаджи-Николови. Нищо интересно от онези времена на знаячийство. Та примитивизмът продължава още дълги години дори и след национализацията. Прясно е в паметта пренасянето на машините от селото в новия завод — на биволски коли, говезири по първобитен начин. „Веднъж гът нахмее един струг и едва не го натрошихме“.

Конкретен е шосемашинистът, когато става дума за неговите ученици; на всеки назовава име то и къде е отишъл, каква е стънал.

Шестнадесетгодишен е бил Иван Бонев, когато през 1934 го динна постъпва във фабрика „Машина“, а по-късно в „Стабилност“. Някогашният шлосер, а сега майстор по производството в монтажния отдел на цех „Багери“, с гордост говори за кадрите на предприятието. Тук, в родното село, е имало три машинни фабрики и това е дало възможност да се развие такъв голям машиностроителен предприятие.

— Много работихме тогава, за да постигнем днешното — казва Бонев. — В събота след обед грудоза, в неделя пак. А при преместването на завода от селото в района на гарта продавахме голяма нетърпеливост. Ни товариш тезаха на биволската

кола, стоварим го на новото място и работата продължава без забавяне.

Денонощно са проливали пот на първата бетонобръкачка, че такава „тънка“ машинирия никога дотогава не са майсторили. Нещо повече, не са умеели да разчитат чертежи, а са работили по око. Но неуките занаятчии, тръгнали по един нов, още невярван път, се научават да разчитат и чертежите, и да майсторят такива машини, каквито техните чорбаджии-работодатели и в същия си не са виждали. Каква радост е закрила в лицата на машиностроителите, когато изпод тавантливите им ръце е излязла като червена звезда първата бетонобръкачка.

Това е станало на старото място — там и започнало и серийното производство. По-късно колективът изработи извънредно и с много любов бетонобръкачка, която подари на строителите на Партиен дом в София.

Слушай човек, спомените за тези първи стъпки на машиностроителния завод, гледа дъхашите увереност в собствените си дъхаша на машиностроителите и неволно прелитва друга страница. Страница от по-ново време, когато марката на завода се поставя авторитетно върху много и най-разнообразни произведения, които разнасят слава на му не само навред из страната, но и в чужбина. За тези успехи особен дял има създадената през 1964 година База за техническо развитие „Стройгит-маш“. За шест години тя разработи на световно равнище над шестдесет задачи с проучвателски и проектно-конструкторски характер, по-важни от които са: пневмокоселен и съединен багер с амеситост на коша 0,4 куб. м, прикачни и самоходни вибрационни вълчци, различни видове и типоразмери вибратори, бетонобръкачки и др.

Срещите с ветераните от цех „Багери“ ни върнаха към неизразителното минало, когато се образуваха и растеж машиностроителният завод, посещението при плановите посещения за една конкретна равностметка, а впечатленията от поредното разширение на предприятието неминуемо карат човека да се замисли за близките перспективи. От 13 милиона левз, както е за настоящата година, планът за общата производствена продукция през 1975 година — край на шестата петилетка — ще нарасне до около 34 млн. лева. Двадесет милиона лева скок никак не е малко за шест години. А продукцията за износ от един ще се увеличи на десет милиона лева.

По време на първите младежки оргъни се роди лозунгът: „Ние строим прохода, проходите строим нас“. С този момент желая да свържа останената за на края среща с Нечо Христов, зам.-началник на цех „Багери“.

Роден през 1930 година, макар и толкова млад, той също е един от тези, които поставиха началото на машиностроителния завод. Едва четиринадесетгодишен е ученик-стругар в „Стабилност“, а по-късно става шлайфист. Принуденият от детето да вземе хляба си в ръцете, в годините на народната власт като хляб други получава възможността да продължи образованието си. Записва се и задочно завършва Механотехникума в Русе. Те строяха завода, заводът строеше тях — две години в апарата на ОТК, после ръководител на смяна, зам.-началник на цех... .

Голяма част от района на за вода е строителна площадка — разкопано е и за канали, и за реконструкцията. Трудности може би по-големи и от тези първите години. Но те трябва да отстъпят пред бойния колектив. И ще отстъпят като всички досега.

За всеки човек свободата е свързана с различни спомени. Един посрещнаха танковете, други, прегърнати със съветските войни, виеха хора... А аз посрещнах момиче — сред зелената на болничния двор, то не казахме във войничките си дрехи...

... Ние си кореспондирахме аз — млад работник, есперантист. Тя — гимназистка от съветски Архангелск.

На 22 юни 1941 г. небето на радостта ни потъмня. Майка ми и всички ми близки бяха интернирани, брат ми стана партизанин, аз бях арестуван и измъчван.

И ето — след терзания и неспокойствие, дойде Свободата!

Заемахме казармата. Тамара ме потърсила в село. Там я насочили към Свишовската болница, където лекували раните си. Но аз бях вече в казармата. Извикаха ме в болничния двор, то не казахме във войничките си дрехи...

— Баян!

— Тамара?

Набързо напечатаната червена лента с бронзиран надпис „Воеващ фотокореспондент“ на ръката ми спря погледа й. Вдигнах апарата. Но тя не можа да се задее. Сериозна и мила остана в паметта ми като олицетворение на Свободата.

Боян ЦОНЕВ
работник в ЗСБМК „Г. Терзийски“ — Свишов

Няколко години доживяхме. Родино! Гледай как греят лицата, как пърха с криле радостта!

Свободи с няколко реда гайтан-трапези!...

Кави чудни години доживяхме. Родино! Гледай как греят лицата, как пърха с криле радостта!

Свободи с няколко реда гайтан-трапези!...

Кави чудни години доживяхме. Родино! Гледай как греят лицата, как пърха с криле радостта!

Свободи с няколко реда гайтан-трапези!...

Кави чудни години доживяхме. Родино! Гледай как греят лицата, как пърха с криле радостта!

Свободи с няколко реда гайтан-трапези!...

Кави чудни години доживяхме. Родино! Гледай как греят лицата, как пърха с криле радостта!

Свободи с няколко реда гайтан-трапези!...

Кави чудни години доживяхме. Родино! Гледай как греят лицата, как пърха с криле радостта!

Свободи с няколко реда гайтан-трапези!...

Кави чудни години доживяхме. Родино! Гледай как греят лицата, как пърха с криле радостта!

Свободи с няколко реда гайтан-трапези!...

Кави чудни години доживяхме. Родино! Гледай как греят лицата, как пърха с криле радостта!

Свободи с няколко реда гайтан-трапези!...

че с побързи темпове нарастват активните производствени фондове. Сега стопанствата даят няколко пъти по-високи добиви, отколкото са прибрали от земеделските култури в миналото.

По кооперативните поля на нашия окръг работят над 3300 трактори, 690 комбайни и повече от 2500 говарни автомобили и ремаркета. Със 771 машини механизирани се почиства зърното, просушава се в 40 зърносушилници. Животновъдите облекчават своя труд със 111 доилни агрегати. Използват се в стопанствата над 5200 електромотора и друга най-разнообразна техника. Бързо нараснаха поляните площи и те заемат вече 39 на сто от обработваемата земя на стопанствата. Благодарение на това селскостопанското производство може да се преустрои на промишлени основи.

В сравнение с предвоенното ниво общата продукция от селското стопанство се увеличи около 2,6 пъти. Нашият окръг дава своя принос и в едно от първите места в страната по производството на пшеница, царевича, слънчоглед, захарно цвекло, домати и грозде, плодове и зеленчуци. През 1967 г. ТКЗС — Ресен получи най-висок добив на ревица — 839 кг от декар, и ста на национален първенец. ТКЗС — Драгомирово — 290 кг слънчоглед, а ТКЗС — Поликраище — по 6241 кг захарно цвекло.

В борбата за превземането на нови производствени котли двата кооператива — в Ресен и Поликраище, бяха удостоени с най-високото правителствено отличие — орден „Георги Димитров“. А за големи успехи в комплексната механизация ТКЗС — Обединение — с орден „Червено знаме на труда“. Родиха се и първите герои на социалистическия труд — Тодор Колев от Обединение и Иван Горанов от ДЗС „Сувата“.

В огъня на практиката и в шумра с неизбежните трудности израснаха и работят сега хиляди висококвалифицирани кооператори — механизатори, полеводци и животновъди, стотици опитни и талантливи специалисти — инженери, техници, агрономи, зоотехници, лекари, икономисти. Те обогатяват непрекъснато своите знания и умения и ползувайки неизчерпаемата съкровищница на богатия съветски опит голямата и безкористна помощ на братски съветски нареди, изграждат модерно социалистическо земеделие, достигашо и равняващо се вече по редица показатели до световното равнище. Гърдите на повече от 1370 от тях са закичени с ордени и медали.

В годините на народната власт процъфтяха и селските, и градските потребителни кооперативни организации. Ние се радваме на огромната материално-техническа база, която дава възможност да се предлагат на населението стоки в най-големи количества, качествени и в разнообразен асортимент.

Огромната търговска, изкупувателна и промишлена кооперативна дейност в селата и част от градовете, осъществявана от 42 селски и 7 градски потребителни кооператива и 5 клона на ОКС с модерни и просторни магазини, ресторанти, хранително-вкусови комбинати и консервни фабрики, е в състояние да поеме нарасналите търговски фондове, натрупани от тяхната многообразна дейност, и да задоволява постоянно нарастващите нужди на населението. В окръга работят над 830 кооперативни магазини и заведения за обществено хранене. Те осъществяват годишно над 100 млн. лева стокооборот на дребно.

За високото жизнено равнище на хората в окръга говори високият ръст на потреблението на хранителни и промишлени стоки. Продължава на основните видове хранителни стоки напремер се е увеличила през 1968 г. в сравнение с 1952 г. от 3 до 6 пъти, на промишлените — от два и половина до осем пъти. А на хлагилици и телевизори, спрямо 1960 г. — съответно 35 и 70 пъти.

Двадесет и петата година на Девети септември — юбилейна, носи в себе си заръка от богатите плодове на четвъртвековен свободен живот. Изпълва устремиът на новия държавен и поход към нови непокорени висоти. Горди сме от постигнатото, за което дължим признание и благодарност на неуморната многогодишна кооперативна армия в окръга. Вярваме твърдо в преизчерпаниите на бъдещите дни, трасирани смело с жалоните на мъдростта на нашата Партия. С тази вяра, с този невъзприем устремиът ще бъдат още по-твърди крачките ни в юбилейното 25-то утро на Свободата.

Стефан ПЕТРОВ
председател на Окръжния кооперативен съюз — Велико Търново

Стефан ПЕТРОВ

председател на Окръжния кооперативен съюз — Велико Търново

Стефан ПЕТРОВ

председател на Окръжния кооперативен съюз — Велико Търново

Стефан ПЕТРОВ

председател на Окръжния кооперативен съюз — Велико Търново

Стефан ПЕТРОВ

председател на Окръжния кооперативен съюз — Велико Търново

Стефан ПЕТРОВ

председател на Окръжния кооперативен съюз — Велико Търново

Стефан ПЕТРОВ

председател на Окръжния кооперативен съюз — Велико Търново

Стефан ПЕТРОВ

председател на Окръжния кооперативен съюз — Велико Търново

БОР

ГДЕ ГО ЧУКАШ, ГДЕ СЕ ПУКА... ОТ ЗЛОБА

Хараламби Думбази нямаше, както се казва, ни дете, ни коте. На времето бе заел да прави сделки и пари, да де монстрира пред европейските бардами. „Че българ са гранд дон Жуан“ и въобще не можа да помисли за семейство. Но

от тези златни времена му остана само надеждата, че крият на комунистите трябва да дойде, а той отново ще стане господин Хари. И понеже обаятият му бяха заети от този блян, си остана сам за цял живот.

От напрасното дългогодишно очакване, от цяло ли, Хараламби пожелал, стопи се и на края легна болен. Но и докато го качвахме в линейката не спираше да мърмори:

— Това доктори ли са? Е, но време като кажеш доктор, голяма фирма, голяма работа. Завършил във Франция в Германия. А сега разни селанчета, още трамваите не научили в София и доктори. Лекарствата им и те такива. Барем да ги правеха някъде другде, а ти в Делиормана.

Нека си мърмори, мисля си, когато замина линейката, това му е само утехата. И изведнаж слушам някой плаче в неговата стая. Там други крак не беше стъпвал има една петилетка и сега плач. Влязех, послушах се... и почнах да се превивам от смях.

Г-н Думбази беше забравил радиото пуснато и един „свободен“ глас ронеше съдържание за социализма и демокрацията, реве човекът, та се къса защото българите не умеели да строят социализъм. Помислях, че тази работа не е сме знаели къде да я търсим. Пък ние знаем помощта, а която наемат — с клеймо „USA“. Нали тези инициали красят веригите на ценовете търкат вратите на ценови народи, пътят се по бибите във Виетнам и бибите дошли чак в Чехословкия, а „защипават“ социализма.

Едно време, когато „гласовете“ им бяха фактори в България, ползуваха помощ не само от там, ами и от полска, та Европа, та царството е могла толкова, че изпревари Албания! И ако народът беше избързал да вземе съдбините си в свои ръце, за още 50 години буржоазна демокрация, сигурно цялме да изпреварим и Люксембург. Пък с тия „неправилни“ теореме, дето казват, гостите за 25 години и които още доста държави са зад себе си.

Вързаме и това е. Зер, цел, дето сме си поставили — комунизъмът, лесно не се постига. Но със старта, който взехме тези 25 години, и това ще стане.

А на господата и на „гласовете“ азък им за мошната апаратура. Толкова време дрънчат църкулите, а работата сме обули трамваи и за тях изнасяме.

Николай ТОМОВ

След намалението на цените

на платовете

На радио „Свобода“ изпращаме глас, жал ни става за хората, да си облекат... тъжните

Аз. ДИМИТРОВ

Партийното, административното, профсъюзното и комсомолското ръководство на Окръжния исторически музей — Велико Търново

ПОЗДАВАЯТ С ЮБИЛЕЙНИЯ

ПРАЗНИК

научните и техническите си кадри, служителите работниците си сътрудници и многобройните посетители на експозициите и паметниците на културата в древната столица и окръга, като им желаят по-нататъшни успехи в развитието на Велико Търново като исторически, туристически и културен град и лично шастие.

ЗА ЗРЕЛОСТТА!...

И ето ни на двадесет и пет години!

На двадесет и пет години мъжете стават майстори и войници, поети и бащи. На двадесет и пет години жените са съпруги и майки. На двадесет и пет години хората са зрели и могат да бъдат стопани на живота...

На двадесет и пет години епохите едва започват. В безкрайния кръговрат на времето двадесет и пет години се отминават, или се отбелязват с тире между две дати. Нашето време узря само за двадесет и пет години. Защото още в началото, когато дрежите бяха извехтели и хлябът малко, от репродукторите един глас ни зове: да се надбягваме с дните. Той ни казва: „За петнадесет-двадесет години ние трябва да направим онова, което други народи при други условия са постигнали за столетия!“ Сега, когато всичко, макар и близо до нас, е вече история, ние можем да кажем, че думите на Димитров не са били само лозунг. Те са били призив и платформа, сигнал за атака с победен акорд...

Изглежда, че в историята става така — събитията зреят, разпъват надеждите, мислите ползват нависоко и трябва само една мъглява да проереже поривите и предчувствията, да го освети и помани напред. За нас тази мъглява беше словото на Димитров. То звучи още в нас. И ни води...

Стръмен и светъл бе нашият път през тези 25 години. Трябваше да се разорават мекди, да се преобразуват души. Трябваше да се разпръсква мрак и да се топли невестеж. Да се ломят скали и пропавят проходи. Да се дълбаят непра и да се обуздават воти. Ако трябва всяка от тези двадесет и пет години да има свое име, няма да стигнат думите, означавали добро детели и дръзновежи.

Хропката на този четвъртък век съдържана в себе си мисълта и волята, драмата и радостта на една епоха. Едва ли през тринадесетте века на нашето съществуване като народ и държава ние сме имали толкова именни и безименни герои в мирни битки. Те застанаха зад дванадесет стана, подпиряха минни сринове с плещите си, вдигнаха комини до небето и разстреляха с дулата им страха от природата и белствението. Заедоха в суншавите земи вода, изтръгнаха от най-дълбоките недра на земята нефт, застанаха зад командните табла на голямата химия, изляха в нови форми стомана и чугун, олово и мед. Направиха от България втората в Европа страна със социалистическо селско стопанство. Огласиха с песните си планетата, вдигнаха над спортните стадиони и арени родния флаг!

Нашето най-голямо богатство са хората. С добрите и силни рамене, с ясните очи и чисти сърца. Нашите съвре-

меници.

Не бих искал да бъда на мястото на нашите гости, дори когато те се радват искрено на онова, което виждат. Но те виждат онова, което е от тухли и вар, от желязо и стъкло. Те виждат причудливите плетеници на нефтохима и стоманените стави на дунавския мост. Виждат белите фасади на „Златни пясъци“ и лозята на Грозден. Виждат безкрайните пшеници на Добруджа и стремителните пътища на Родопите. Но не могат да отнесат у себе си дори частичка от голямото човешко богатство, което стои зад тази видимост. Дори да искат, не могат да станат съпричастни на саможертвата и героизма на другарството и взаимната помощ на съзвездията и на мечтите, които стоят по-здрави от всичко в темелите на построеното...

Ние сме стопани на това богатство. То остава завинаги и за нас. С него прекращаваме в бъдещето.

И още нещо — днес ние имаме много приятели. Огледайте се, България е добре посрещана по четирите посоки на света. България е равносметен партньор във всички области на международното сътрудничество. Нас ни канят и ни идват на гости. За нас се изказват ласкаво и ни обичат. Наричат ни братя и ни се доверяват. Предпочитат ни и са ни верни.

Вещността празниците са за това — да си отиднем и да видим къде сме. Да отдалечим тежките спомени и да припомним съвсем до нас ясните и добрите. Да се повесим и отиднем преди да тръгнем отново на път. А юбилей като този — двадесет и петгодишният от социалистическата революция в България, ни задължава да викинем в събитията и нещата, да проумеем докрай идеите, да разберем същността на хората.

Днешният празник ни донесе много хубави мисли и нов оптимизъм. Той ни показва още веднаж колко сме далеч от химерата и колко близо до благоденствието, духовното извисяване и прогреса.

Нека звучи старата и горда песен, пята още от нашия Дядо: „На крак о парии!“ Нека я следва възхваляващата песен на Майстора: „Повдигнете се челата!“ Да ечат стъпките на живите от борбата под оцелелите и горди знамена! Да кърти маршът на класата, която с ума и ръцете си стори всичко това. Да се встретят като надежда пионерските връзки! В нас се таи силата на една голяма и непобедима зрелост. Зрелостта на човека — стопа-нич на времето.

На двадесет и пет години епохите едва започват. Ние завършихме една, която се равнява на столетие и навлиза-ме по нови пътища, и вървим устремено, защото у нас е вярата.

А сме само на двадесет и пет години!

Серафим СЕВЕРНЯК

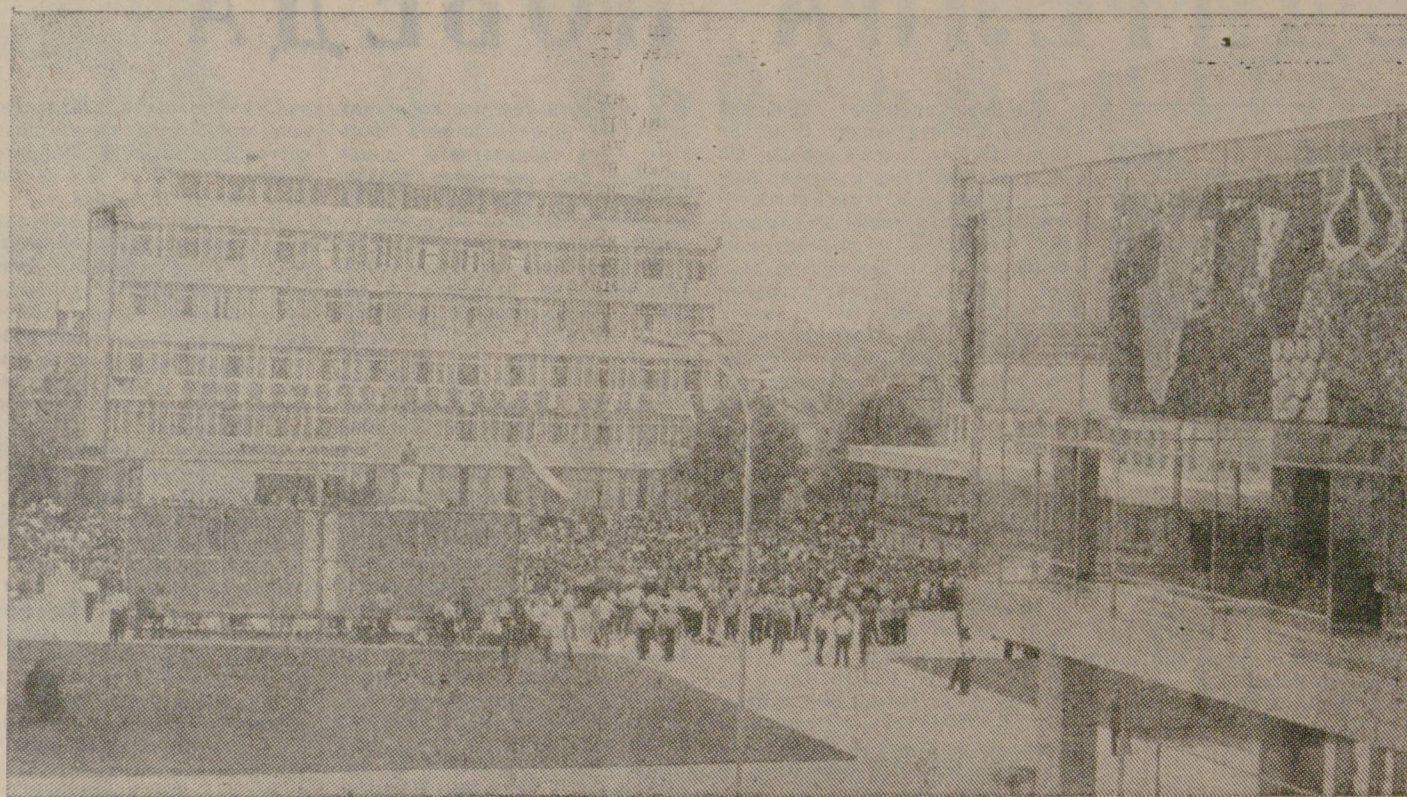
Кръгословица

Около всяка цифра напишете шестбуквен думи, които имат следното значение:

1. Връх в Стара планина, възпят в народните ни песни и безмълвен свидетел на партизански битки; 2. Български военен и политически деец, бивш командир на прославената партизанска бригада „Чавдар“; 3. Виден български партиен и държавен деец, организатор на партизанското движение в Софийския край; 4. Виден деец на БКП, роден в Копривница; 5. Село във Великотърновски окръг, край което се води известна партизанска битка през 1944 година; 6. Партизанин от Горна оряховска партизански отряд,

родом от Павликени, загинал в неравна битка с врага; 7. Политкомисар на Горнооряховския партизански отряд, загинал в битка в антифашистката борба; 8. Деец на революционното младежко движение и поет, политкомисар на Приморския партизански отряд „Васил Левски“; 9. Виден деец на революционното младежко движение (14.VI. 1914 — 14.V. 1944 г.); 10. Родно място на Владимир Поптомов; 11. Видна деятелка на РМС, загинала в Пловдив, в неравна борба с полицията; 12. Глухо, затънено място в гора-та.

Тодор ТОДОРОВ — Свищов

С ПРЕМЯНА, ДОСТОИНА ЗА СВЕТЛИЯ ДЕН

(Продължение от 1 стр.)

Освен това в хотела са разположени и съвременни зали на ресторанта, на три етажа с общо 530 места. Без площта на терасите, където също е предвидено да се поставят маси.

Производствено-техническата сграда на пощата разполага в партерния етаж с добре подредени салони за обслужване на населението, с нова модер на АТЦ, окончателното завършване на която ще приключи през идущата година и изцяло ще зареволи нуждите на населението. В момента двете пощенски станции в града и кв. „Гарата“ разполагат с 1750 телефонни поста. В новата поща на първия етап ще бъдат пуснати в експлоатация 2800 поста, във втория етап — 10 000 поста, а в третия етап — 15 000 поста. Тези телефонни постове ще могат да задоволяват нуждите на населено място с 80 до 90 000 жители.

Градският универсален магазин разполага на всеки етаж с 1500 кв. метра търговска и складова площ и в него ще бъдат подредени 47 работни места. Тази търговска сграда ще стане център на оживена търговска дейност и в значителна степен ще подобри обслужването на населението.

Широкоформатното кино е модерно обзаведено и разполага със съвременни фоайета, където ще се събират всички посетители. Проекционната зала на киното има 784 места и е модерно обзаведена.

С пламенни думи към присъстващите на митинга се обърна др. Йордан Костов, който посочи заслугите на работническия град в антифашистката борба, чийто център в миналото се е състоял само от няколко твърде малки скупчени сгради. С издигането на новите съвременни сгради градът придобива социалистически вид. И това е началото. Центърът ще се доформи с построяването на нови сгради — партерен, профсъюзен и младежки дом, дом на градския народен съвет. Изключителният успех, който отбелязват горнооряховчани в този ден, се дължи на героичните усилия на Градския народен съвет, на неуморния труд на стотиците строители и монтажници. Като поздравиха трудовете хора от Горна Оряховица с настъпващия голям празник за нашия народ — 25-годишния юбилей на Девети септември, другарят Костов честити новите сгради, които измения коренно центъра на града и заключи, че това дело е възможно само в условията на народната власт, под ръководството на България комунистическа партия, която след своя Априлски пленум постигна забележителни успехи.

Другарят Димитър Тужаров прочете Указ № 958 на Президиума на Народното събрание, с който се награждават проявили се строители, монтажници, проектанти и инвеститори с ордени и медали, взели активно участие в строителството на обектите, оформящи центъра на Горна Оряховица.

С орден „НАРОДЕН ОРДЕН НА ТРУДА“ — златен: Георги Ненов Георгиев — технически ръководител на обектите при „Стройрайон“ — Горна Оряховица. Савчо Стойков — Недялков — бригадир на

зидаро-кофражистка бригада при ДСО „Стройрайон“ — Горна Оряховица. Марин Иванов Кочавач — бригадир на зидаро-мазаческа бригада при ДСО „Стройрайон“ — Горна Оряховица. Георги Панделов Костов — бригадир на камено-облицовъчна бригада при ДСО „Стройрайон“ — Горна Оряховица. Косю Иванов Невдев — бригадир на гипсоджийска бригада при ДСО „Стройрайон“ — Горна Оряховица. Арх. Пенчо Златев Тодоров — главен специалист в ИПП „Главпроект“ — София. Арх. Йордан Тодоров Кара-стоянов — главен архитект при ГНС — Горна Оряховица. Йордан Костовинов Паунов — началник на мебелиен участък при ДПП „Раховец“ — Горна Оряховица.

С „НАРОДЕН ОРДЕН НА ТРУДА“ — сребърен:

Иван Илиев Тодоров — зидарокофражист при ДСО „Стройрайон“ — Горна Оряховица. Инж. Атанас Димитров Стоиленов — главен инженер на ДСО „Стройрайон“ — Горна Оряховица. Никола Славчев Урумов — мазач при ДСО

„Стройрайон“ — Горна Оряховица. Димитър Йорданов Паранджилков — зидарокофражист при ДСО „Стройрайон“ — Горна Оряховица. Нейчо Иванов Нейчев — мазач при ДСО „Стройрайон“ — Горна Оряховица. Минчо Минчев Славов — стъклар при ДСО „Стройрайон“ — Горна Оряховица. Методи Василев Стоименов — бригадир на асфалтова бригада при ДСО „Стройрайон“ — Горна Оряховица. Иван Димитров Иванов — бригадир при участък мебелиен към ДПП „Раховец“ — Горна Оряховица. Марин Драганов Драгиев — бригадир водопроводчик при район ВМ — Велико Търново, група Горна Оряховица. Петър Борисов Кожухаров — бригадир топло-монтажник при район ВМ — Велико Търново, група Горна Оряховица. Иван Николов Христов — технически ръководител на предприятие „Пътница и паваяки“ — при ГНС Горна Оряховица. Емил Димитров Димчев — проектант в ИПП „Главпроект“ — София. Дончо Попкръстев — проектант от Районна проектантска организация — Велико Търново. Райна Георгиева — проек-

тант в ИПП „Главпроект“ — София.

С „НАРОДЕН ОРДЕН НА ТРУДА“ — бронзов:

Никола Маринов Хаджиев — бригадир бетонджия при ДСО „Стройрайон“ — Горна Оряховица. Сали Ахмедов Мехмедов — бригадир бетонджия при ДСО „Стройрайон“ — Горна Оряховица. Васил Иванов Василев — ел. монтажник при ДСО район ВМ Велико Търново, група Горна Оряховица.

Сетне официалните лица се отправиха към хотел-ресторанта, където другарят Йордан Костов преряза трицветната лента, ливна вода от котела и по стар народен обичай отчути от бялата погача поднесена от девойки, облечени в национални костюми. По следователно бяха открити пощенската сграда от др. Димитър Тужаров, универсалният магазин от др. Димитър Стоянов, широкоформатното кино от др. Петър Панайотов, където бе проектиран част от съветския филм „Една на хиляда“.

Илия МАНЕВ

Да пребъде във вековете великото дело на Девети септември!

(Продължение от 1 стр.)

пред него, проведенният през м. юли т. г. пленум на ЦК на БКП при държавна програма, изпълнението на която неминуемо ще доведе до подобряване на високоспециализирани специалисти от нов тип, изграждане на творчески личности, възпитани в комунистически дух, верни на Партията и активно воюващи за претворяване на партийната политика в живота.

Всички наши победи, подкрепя другарят Костов, с които посрещаме четвъртвековния юбилей на социалистическата революция, са неделимо свързани с името и делото на Българската комунистическа партия. Останала не поколебано вярна на своите революционни традиции, да марксизма-ленинизма, тя превърнала една от най-изостаналите в миналото европейски страни — в модерна съвременна държава.

За нашата Партия и в миналото, и сега — каза другарят Костов, съществува един основен критерий за действителен интернационализъм и па.

Това е отношението към КПСС и Съветския съюз. Бинага и при всички условия със Съветския съюз — такава е била и ще бъде непоколебима воля на нашата Партия. Българо-съветската дружба да отидва в надхвърляща рамките на обикновените връзки между две приятелски държави. Тя се е превърнала в смисъл и съдба за нашия народ. Без дружбата ни със Съветския съюз без неговата братска и безкористна помощ, ние не бихме могли да си представим съвременна, проследяваща социалистическа България народ е съхранил дълбоко в сърцето си чувство за синовна благодарност към народите на Съветския съюз за незаменимата помощ, която те му оказали и оказват.

Нашите успехи са неделими от името на Ленин, от ленинизма. Те говорят, че Партията на Димитър Благоев и Георги Димитров българските комунисти до днес са верни негови последователи. И сега, когато цялото прог-

ресивно човечество се готви да празнува 100-годишнината от рождението на Владимир Илия Ленин, ние не виждаме по-достойно начин за чествуване на този юбилей на века от това да започнем с още по-голям ентузиазъм и всеотдайност, да повишим производителността на общественния труд, да разкриваме всички резерви и огромни възможности, които са заложили в социалистическия обществен строй и нашата икономика.

Няма никакво съмнение, завърши другарят Костов, че трудещите се от Великотърновски окръг, под изпитаното ръководство на Българската комунистическа партия, ще завоюват нови, още по-големи успехи в борбата за победата на делото на социализма и комунизма.

Докладът на другаря Костов беше изслушан с голямо внимание и често прекъсван от бурни и нестихващи ръкопляскания.

Посрещнат с всеобщо въздушевание, на трибуната заста на ръководителя на съветската делегация другарят Оникпо, който произнесе топло приветствено слово. Особено ни е приятно, каза той на нас, полатвачи, да предадем на комунистите и на всички трудещи се от Великотърновски окръг най-сърдечни поздравни, по случай големите тържества на българския народ в тези дни, както се казва у нас, в Украйна, на сребърния юбилей и да ви пожелаем най-големи трудови успехи в името на тържеството на социализма и комунизма.

Той последни многовековната дружба между нашите два братски народа, като подчерта, че тя стана още по-здрава в борбата против общия враг — хитлерофашизма, прощя и далече прекрасни плодове в съзидането на социализма в Народна република България.

За завещаната от великия син на българския народ Георги Димитров свята и нерушимата дружба между нашите два братски народа, той цитира думите на първия секретар на Централния комитет на БКП др. Тодор Жив

ков — дружба, станала символ на нашата свобода, независимост и комунистическо бъдеще. Другарят Оникпо говори за порасналия международен авторитет на нашата Родина, която активно участва във Върхавския договор и Съвета за икономическа взаимомощ, за големи преобразования, настъпили у нас в годините на народната власт, за дружбата ни с Полтавска област.

От името и по поръчение на Областния комитет на КПУ и Областния съвет на депутатите на трудещите се, той връчи на другаря Костов приветствен адрес и празничен подарък, като символ на нашата здрава и нерушимата дружба.

Словото на другаря Максим Данилович Оникпо беше често прекъсвано от нестихващи аплодисменти. Със скандиране „КПСС“ и „Вечна дружба“, полета от всички присъстващи, станаха на крака. Дълго еча празничният салон. Възторгът нямаше граници и когато първият секретар на Окръжния комитет и пратеникът от града-герой се прегърнаха силно, по братски.

Сърдечни приветствия към трудещите се от окръга произнесе ръководителят на румънската делегация Тудор Жан и Валтер Хенце, възглавяващи делегацията от Германската демократична република.

Със всеобщо одобрение бяха изпратени телеграми от юбилейния пленум-сесия до ЦК на БКП и ЦК на КПСС.

Тържествената вечер завърши с богат празничен концерт.

Празник в завод

„Георги Терзиев“

На 6 септември в завод „Георги Терзиев“ — Свищов се състоя тържество по случай пускането в действие на пеха за производство на конструкции за промишлено строителство. Тук дойдоха много строители, монтажници, работници от завода и гости, между които и Димитър Петров, секретар на Окръжния комитет на Партията, Цветан Веленов, директор на ДСО „Стомано-бетонни изделия и конструкции“, Атанас Аков, първи секретар на ГК на БКП и др.

В изнесения доклад от паж. Христо Лафинов, зам.-директор на завода, бяха изтъкнати усилията на строители и монтажници за предаване в срок на разширението. Вместо за седем месеца, монтажниците монтирах за три месеца 3200 виброелемента. По своята същност новият пех представлява нов завод за задоволяване нуждите от строителни конструкции. Към главния корпус на разширението са предадени армировачен пех, собствена парова станция, която ще дава по 20 тона пара на час.

Председателят на изпълкома на Градския народен съвет Петър Йорданов връчи ордени и медалите на 35 отличили се строители и монтажници.

От името на Окръжния комитет на Партията приветствие поднесе Димитър Петров. Прерязвайки лентата, той обяви разширението на завода за открито и пожела на неговите стопани още по-големи производствени успехи.

Николай ШИШКОВ

справочник

ТЕЛЕВИЗИЯ

ПОНЕДЕЛНИК — 8. IX.

9.00 — БТ предава за интервизията — Тържествено заседание на ЦК на БКП, УС на БЗНС. Народното събрание, Министерския съвет, ИС на ОФ, ЦПСР, ГК на БКП и СГНС; 18.00 — Новини; 18.30 — Детски филм; 18.40 — „България“ — очерк за първите дейци на кооперативното движение в България; 19.00 — Тържествен концерт по случай 25-годишнината на социалистическата революция в България; Около 21.30 — За Народната армия; „На десния фланг“; 21.45 — „България“ — документален филмово-сериал на БТ „София, този ден!“; В паузата: По света и у нас; Около 22.15 — Новини.

ВТОРНИК — 9. IX.

9.00 — БТ предава за интервизията — военен парад и манифестация на трудещите се по случай 25-годишнината от победата на социалистическата революция — предаване от пловдив; 15.40 — „Десети септември“; 15.40 — „Воспитателски филм“; 16.00 — „Новини“; 17.05 — За деня: „Стоянчо и Шаро“ — четвърта серия; 17.25 — „Славеево ято“ — предаване на Детския хор на БРТ; 18.50 — „Свободна песен“ — поетичен речитал; 19.20 — 18.15 „България“ — документален филмово-сериал; 19.30 — „Воспитателски филм“; 19.50 — „Лекта нощ, децата!“; 20.00 — По света и у нас; 20.30 — „Пее Гяуров“ — филм на БТ; 20.50 — „На всеки километър“ — игрален филм на БТ; „Рицарският кръст“; 21.50 — БТ предава за интервизията — Празничен концерт по случай 25-годишнината от 23.50 — Новини.

СРЯДА — 10. IX.

10.00 — ТТ: „Кент на малките кораби“ — филм от Борис Априлов; 11.00 — Десети септември: „Светулка“ и „Котарчето в чизми“; 11.30 — Концерт на фолклорния ансамбъл при Двореца на пионерите — София; 12.00 — Новини; 16.00 — Спортно предаване — колоездене; В паузата — Новини; 19.30 — Концерт на филмови песни за новото село; 19.50 — Лекта нощ, децата!; 20.00 — По света и у нас; 20.30 — „На всеки километър“ — игрален филм на БТ; „Възкръсналият мъртвец“; 21.30 — 25 години социалистическа София“ — слово на председателя на ГНС арх. Г. Тодоров; 21.50 — Подгледан концерт на бюро „Реклама“; 22.50 — Новини.

ЧЕТВЪРТЪК — 11. IX.

18.30 — Новини; 18.40 — „С паспорти на победата“ — филм; 19.30 — Очерк за първите текстили, получени високи отличия и поздравителен концерт; 19.20 — Реклами; 19.30 — Документален филм; 19.50 — „Лекта нощ, децата!“; 20.00 — По света и у нас; 20.30 — „Семена в брадате“; 21.00 — „На всеки километър“ — игрален филм на БТ; „На всеки километър“; 22.00 — Концерт съветски песни; 22.30 — Нашата земя хубава; „Паметникът на Славяна могаща“; 22.40 — Новини.

ПЕТЪК — 12. IX.

ПРОГРАМА НА МОСКОВСКАТА

ТЕЛЕВИЗИЯ

19.00 — Програма на БТ. Футбол: „Тракия“ — ЖСК „Славия“.

Индекс 21301

ПЕЧАТНИЦА „ДИМИТЪР НАЙДЕНОВ“

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Велико Търново, ул. „Васил Левски“, № 9. Главен редактор — 24-58, зам.-гл. редактор — 25-28, отк. секретар — 24-59, „Партиен живот и пропаганда“ — 63, „Култура и изкуство“ — 23-08, „Икономически“ и „Селскостопански“ — 25-27, счетоводство — 63-12, коректори и дежурен редактор — 33-79.